

Cât era de frumos

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Știi, uneori mă poartă gândul
Prin burgul tău, pe unde am mai fost
De-atâtea ori că știu și pe de rost
Aleile din parc, cu rândul

Le traversez ușor, ca vântul,
Și mă gândesc cât era de frumos
Când mă jucam cu părul abanos
Și-ți descheiam încet veșmântul.

Îți simt și-acum în nări parfumul,
În palmă cum tresare sânul mic,
Aroma lui plăcută de fistic
De-mi amintește către tine drumul.

- Știi, uneori, îmi pare viața
Un clopot de cristal sub care-aștept
Să te întorci și să mă strângi la piept,
S-aduni în palme dimineața

Stropi de lumină și culoare,
Să trecem prin vitralii dantelate
Spre strada care duce în cetate,
Să fierbem vise-n samovare

Și-apoi din cești sorbind licoarea
Să ne-amintim c-atâtea jurăminte
Ne-au împletit într-un sărut fierbinte,
Eu încă-i mai păstrez și-acum savoarea.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif